

Μπρικολέτα/Γολετόμπρικό

Η μπρικογολέτα ή γολετόμπρικο ήταν ένας μικτός τύπος μπρικιού και γολέτας. Πιο στενός και πιο μακρής από το μπρίκι. Η πρύμνη του ήταν ψηλή και στρογγυλεμένη. Είχε εκτόπισμα από 65-140 τόνους. Χρησιμοποιήθηκε πολύ από τους Έλληνες και ιδιαίτερα από τους Σπετσιώτες ως πολεμικό πλοίο στον αγώνα της επανάστασης του 1821 και έφθανε τους 250 τόνους. Έφερε οπλισμό 8-12 πυροβόλα στο κατάστρωμα. Έφερε δύο κατάρτια που σήκωναν 4 ή 5 τετράγωνα πανιά το καθένα και κάτω από αυτά το πρυμνιό κατάρτι έφερε ημιόλιο. Χρησιμοποιήθηκε και ως εμπορικό και λεγόταν λευκόβρικο. Είχε σπάνια προσόντα ελιγμών και αποκτούσε μεγάλη ταχύτητα καθώς και μεγάλη ευχέρεια στους χειρισμούς. Γνωστή υπήρξε η μπρικογολέτα του Μπουντούρη που είχε μήκος στη τρόπιδα 32.5 ναυπηγικούς πήχεις, ναυπηγήθηκε στο Λιβόρνο από ξύλο δρυ, το 1812. Θεωρείται επιτυχημένος τύπος ιστιοφόρου, τόσον ώστε οι Τούρκοι εφοπλιστές αγόρασαν από τους Έλληνες πολλά γολετόμπρικα για μεταφορές, μόλις τελείωσε ο πόλεμος της Ελληνικής ανεξαρτησίας. Αφορμή για την κατασκευή του συγκεκριμένου ομοιώματος ήταν ένας ζωγραφικός πίνακας του «ΓΟΛΕΤΟΜΠΡΙΚΟΥ ΕΛΕΝΗ» ιδιοκτησίας Λιτοχωριανής Συντεχνίας Ναυτικών.

Στον πίνακα εμφανίζεται το καράβι να φέρει Τουρκική σημαία, λόγω του ότι δούλευε Μαύρη Θάλασσα και Μεσόγειο Θάλασσα και έπρεπε να έχει τα αντίστοιχα Ναυτιλιακά έγγραφα. Ο πίνακας είναι του 1863.

Ορισμένες συντεχνίες των ναυτικών του Λιτοχώρου, επειδή ήταν αναγκασμένες να φέρουν Τουρκική σημαία, είχαν βάψει τη ΓΑΣΤΡΑ του καραβιού μαύρη εις ένδειξη πένθους. Το ομοίωμα είναι ακριβές αντίγραφο ΜΠΡΙΚΟΓΓΟΛΕΤΑΣ αρχές του 18ου αιώνα από τα σχέδια των: S. BELLABARBA και E. GUERRERI καθώς και από στοιχεία του ζωγραφικού πίνακα.

Πλοίο Γολετόμπρικο/Μπρικολέτα

Συντάχθηκε απο τον/την μουσειο

